

ČESKÁ REPUBLIKA

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže třída Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno	
Došlo: - 2 - 10 - 2008	
7492/2008/310	
Císlo: 77993/08	Vyřizuje: 1
Přílohy: /	Šed. k. s. s. o. v. /

Kamach
omluví předem

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Tesáka, Ph.D. a soudců JUDr. Davida Rause, Ph.D. a JUDr. Jaroslavy Skoumalové v právní věci žalobce společnosti **LAVET, s.r.o.**, se sídlem v Praze 4, Nusle, Na bitevní pláni 1214/21, zastoupené Mgr. Michalem Šimkům, advokátem, se sídlem v Praze 1, Spálená 21, proti žalovanému **Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem v Brně, třída Kpt. Jaroše 7, za účasti společnosti **ATS-TELCOM PRAHA, a.s.**, se sídlem v Praze 7, Trojská 195/88 a České republiky-Ministerstva vnitra, se sídlem v Praze 7, Nad štolou 936/3, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, č.j. R128/2007/03-16662/2007/310-Hr, ze dne 11.9.2007,

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á .**
- II. Žalovanému se **n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně dne 20.11.2007, se žalobce domáhal vydání rozhodnutí, kterým by rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. R128/2007/03-16662/2007/310-Hr ze dne 11.9.2007 a rozhodnutí žalovaného č.j. S096/2007-00102/2007/550-ZH byla zrušena a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

Žalobci bylo dne 18. září 2007 doručeno rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 11. září 2007, č.j. R128/2007/03-16662/2007/310-Hr (napadené rozhodnutí). Tímto rozhodnutím žalovaného bylo potvrzeno rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 1. června 2007 č.j.: S096/2007-00102/2007/550-ZH a zamítnutý rozklad podaný do tohoto rozhodnutí.

Vzhledem k zájmu na získání veřejné zakázky podal žalobce na základě výše uvedeného oznámení a zadávací dokumentace k předmětné veřejné zakázce ve lhůtě pro podání nabídek v otevřeném řízení svou nabídku na plnění předmětu veřejné zakázky.

Oznámením ze dne 14. února 2007 pak bylo žalobci doručeno rozhodnutí zadavatele o přidělení veřejné zakázky v otevřeném zadávacím řízení s tím, že jako vybraný uchazeč, tj. uchazeč, jehož nabídka byla vyhodnocena jako ekonomicky nejvýhodnější, byla uvedena společnost ATS-Telcom Praha, a.s., se sídlem Trojská 195/88, 171 00 Praha 7 (dále jen „uchazeč“).

V reakci na rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky podal žalobce dne 7. března 2007, tj. ve lhůtě stanovené zákonem, námitky k zadavateli, ve kterých napadal předmětné rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, a to především z důvodu nesprávného hodnocení nabídek dle zadavatelem stanovených hodnotících kritérií. Zadavatel rozhodnutím o námitkách ze dne 16. března 2007 námitkám žalobce nevyhověl.

V návaznosti na to podal žalobce v zákonné lhůtě k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, kterým se domáhal, aby Úřad zrušil rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky nebo případně zrušil otevřené řízení na předmětnou veřejnou zakázku.

Rozhodnutím ze dne 1. června 2007 Úřad řízení o přezkoumání úkonů zadavatele v předmětném zadávacím řízení zastavil, neboť dle jeho názoru nedošlo k porušení zákona.

Dle názoru žalobce však Úřad nesprávně a neúplně posoudil žalobcem namítané úkony zadavatele v předmětném zadávacím řízení v tom smyslu, že námitky žalobce jsou nedůvodné a nebyl jimi podstatně ovlivněn výběr nejvhodnější nabídky.

Dle názoru žalobce, rozhodnutí Úřadu (a jeho odůvodnění) neposoudilo správně skutkový stav, a proto navrhovatel podal proti rozhodnutí Úřadu v I. stupni rozklad. Důvodem pro podání rozkladu žalobcem byla mimo jiné skutečnost, že Úřad dle názoru žalobce při vydání svého rozhodnutí o zastavení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele nesprávně a neúplně posoudil vliv skutkového stavu na výběr nejvhodnější nabídky v předmětném zadávacím řízení a v odůvodnění rozhodnutí se omezil toliko na pouhé konstatování nedůvodnosti jednotlivých námitek uváděných navrhovatelem, aniž by rozhodnutí jakkoliv odůvodnil.

Jak je výše uvedeno dne 11. září 2007, pod č.j. R128/2007/03-16662/2007/310-Hr vydal předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, kterým potvrdil rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 1. června 2007 č.j.: S096/2007-00102/2007/550-ZH a rozklad podaný do tohoto rozhodnutí zamítl.

Dle názoru žalobce je napadené rozhodnutí (rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 11. září 2007, č.j. R128/2007/03-16662/2007/310-Hr) nezákonné a žalobce byl tímto rozhodnutím zkrácen na svých právech. Žalobci v důsledku porušení zákona napadeným rozhodnutím vznikla a dále hrozí značná finanční újma. Tím, že dle názoru žalobce, bylo nezákonně rozhodnuto o výběru nabídky uchazeče ATS-Telcom Praha a.s., Trojská 195/88, PSČ: 171 00, Praha 7, IČ: 61860409 (a toto rozhodnutí bylo následně výše uvedenými rozhodnutími potvrzeno) hrozí zadavateli značná škoda na jeho jméně a pověsti u jeho obchodních partnerů a zákazníků. Napadeným po stupem dle názoru žalobce vzniká, případně i dále hrozí žalobci újma i z nezákonného zvýhodnění jednoho soutěžitele a porušení pravidel hospodářské soutěže.

Porušení zákona při vydání napadeného rozhodnutí žalobce spatřuje zejména ve skutečnosti, že předseda Úřadu nesprávně a neúplně posoudil žalobcem namítané úkony zadavatele v předmětném zadávacím řízení v tom smyslu, že námitky navrhovatele jsou nedůvodné a nebyl jimi podstatně ovlivněn výběr nejvhodnější nabídky. Navrhovatel je tedy toho názoru, že rozhodnutí předsedy Úřadu (a jeho odůvodnění neposuzuje správně skutkový stav. Předseda Úřadu dle názoru navrhovatele při vydání napadeného rozhodnutí nesprávně a neúplně posoudil vliv skutkového stavu na výběr nejvhodnější nabídky v předmětném zadávacím řízení a v odůvodnění rozhodnutí se v podstatě (shodně jako v Úřad v předcházejících řízeních) omezil toliko na pouhé konstatování nedůvodnosti jednotlivých námitek uváděných žalobcem, aniž by rozhodnutí řádně odůvodnil. Rozhodnutí Předsedy Úřadu je tak ve svém důsledku nepřezkoumatelné, netransparentní a v důsledku toho nezákonné a vadné.

Žalobce v první řadě odkazuje na své předcházející podání ve věci, zejména pak na návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele a rozklad. K jednotlivým bodům napadeného rozhodnutí (jako doplnění, případně upřesnění tvrzení uvedených v předcházejících podáních žalobce) pak žalobce uvádí následující:

Hodnocení nabídek v kritériu „úspěšnost identifikace registrační značky“

Žalobce se domnívá, že předseda úřadu nesprávně posoudil namítané skutečnosti. Rozhodnutí zadavatele nebylo v tomto bodě řádně odůvodněno, je netransparentní a nepřezkoumatelné. Odkaz na nepřezkoumatelnost subjektivního hodnocení hodnotitelů není dostatečným vyjádřením se k faktickým otázkám žalobce uvedeným v rozkladu:

a) zda byl hodnotící komisí v rámci uživatelských zkoušek konkrétně v případě předmětného hodnotícího kritéria vyhotoven kontrolní soupis všech 100 vozidel, které byly předmětem měření, a to včetně jejich typu, barvy a státní poznávací značky

b) zda byly jednotlivé fotografie porovnávány v tom smyslu, že na každé hodnocené fotografii u každého jednotlivého zařízení bylo zachyceno a měřeno totožné vozidlo,

- c) zda byla v rámci uživatelských zkoušek v rámci jednotlivých měření skutečně hodnocena identifikace jak registrační značky vozidla, tak i identifikace řidiče příslušného měřeného vozidla;
- d) jakým způsobem byla hodnotící komisí zkoumána identifikace řidiče měřeného vozidla.

Bez zodpovězení těchto otázek a zhodnocení metodiky provedeného měření a hodnocení (která v rozhodnutí hodnotící komise chyběla) není dle názoru žalobce vůbec možné vyslovit názor na objektivitu rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že v rozkladu uvedené námitky nebyly řádně zhodnoceny, je napadené rozhodnutí v této části nepřezkoumatelné a v důsledku toho vadné.

Opět jsou zásadní námitky žalobce uvedeny v rozkladu. K Věci je třeba uvést, že hodnocené zařízení zadavatele splňovalo podmínky i za použití NiMH akumulátorů a olovené akumulátory tak byly jen přídatné zařízení poskytující zadavateli větší komfort a možnost výběru použití. Předseda úřadu tak nehodnotí věc správně pokud uvádí, že nabízený přístroj byl vážen v takovém stavu v jakém odpovídal zadání. Vzhledem k tomu, že v rozkladu uvedené námitky nebyly řádně zhodnoceny, je napadené rozhodnutí v této části nepřezkoumatelné a v důsledku toho vadné.

Zde dle názoru žalobce předseda úřadu opět nesprávně hodnotil námitky žalobce. Žalobce tak trvá na námitkách uvedených v rozkladu. Vzhledem k tomu, že v rozkladu uvedené námitky nebyly řádně zhodnoceny, je napadené rozhodnutí v této části nepřezkoumatelné a v důsledku toho vadné.

Předseda Úřadu se ve svém rozhodnutí ze dne 11. září 2007, č.j.: R128/2007/03-16662/2007/310-Hr prakticky vůbec nevypořádal s názorem žalobce, že pokud zadavatel neposoudí některou nabídkovou cenu jako mimořádně nízkou ve smyslu § 77 ZVZ a nevyžádá si zdůvodnění, je povinen v zájmu transparentnosti zadávacího řízení toto své rozhodnutí zdůvodnit ve zprávě o posouzení hodnocení. Předseda Úřadu se ve svém odůvodnění rozhodnutí v plné míře odkázal na rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 1. června 2007 č.j.S096/2007-00102/2007/550-ZH s tím, že se otázkou navrhovatelem namítané mimořádně nízké ceny zabýval Úřad vyčerpávajícím způsobem.

Žalobce namítá, že ustanovení § 77 ZVZ hovoří zcela jasně, a to "... Jestliže nabídka obsahuje mimořádně nízkou nabídkovou cenu zakázky ve vztahu k předmětu veřejné zakázky, musí si hodnotící komise vyžádat od uchazeče písemné zdůvodnění těch částí nabídky, které jsou pro výši nabídkové ceny podstatné; ..." Zákonodárce, tak zde stanovil povinnost hodnotící komise při předložení nabídky s mimořádně nízkou nabídkovou cenou, vyžádat si písemné zdůvodnění této ceny. Hodnotící komise v tomto případě nic takového neučinila, aniž by zdůvodnila proč nepovažuje cenu, které je zcela zjevně nízká a nekoresponduje ani s předcházejícími nabídkami soutěžitele a zcela zjevně se vymyká i ostatním nabídkám v soutěži. Takový postup je dle názoru žalobce netransparentní a nezákonný. Předseda Úřadu se pak s námitkami žalobce nevypořádal.

Společnost ATS je pravidelným účastníkem výběrových řízení a nabídek ohledně dodávek mobilních měřičů rychlosti. V těchto výběrových řízeních (ostatně lze to doložit i z předcházejících výběrových řízení zadavatele) až do dnešní doby nabízela své zařízení za výrazně (v řádech desítek pro cent) vyšší cenu. V tomto výběrovém řízení došlo náhle k drastickému (téměř o polovinu) snížení ceny aniž by došlo ke změně nabízeného zařízení (zařízení společnosti ATS MicroDigiCam LTI je předmětem schválení TCM 162/04-4104 a nebylo od doby uvedení na trh v ČR změněno), omezení příslušenství apod. Naopak společnost ATS přidala do nabídky např. hodnotící software, který v dřívějších nabídkách nebyl a cena tak měla být spíše zvýšena. Taková cena (i s ohledem na předcházející nabídky) je zcela zřejmě cenou mimořádně nízkou ve vztahu k předmětu veřejné zakázky dle ZVZ a zadavatel měl postupovat podle ustanovení § 77 ZVZ a vyžádat si zdůvodnění této nízké nabídkové ceny.

Jako argument proti tomuto postupu neuspěje ani to, že i další uchazeč měl cenu obdobně nízkou. Z výpisu z obchodního rejstříku totiž plyne, že oba dva uchazeči jsou personálně propojeni a to na stěžejních pozicích v představenstvu i dozorčí radě obou společností. O příbuznosti obou uchazečů pak svědčí i podobný název. Lze se tedy důvodně domnívat, že oba zmínění uchazeči jednají ve shodě. V tomto bodě žalobce upozorňuje na rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j.: VZ/ 53/4397/03-Bar, které deklaruje názor Úřadu, že „hodnotící komise může vzít zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny v úvahu pouze tehdy, jestliže shledá příčiny mimořádně nízké nabídkové ceny jako objektivní. Komise musí, podle předmětného rozhodnutí, při posuzování předmětné otázky vycházet ze znalosti věci a výsledek jejího posouzení a hodnocení musí být objektivním a prokazatelným způsobem podložen. Absence úvah členů komise o vyhodnocení zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny činí rozhodnutí zadavatele netransparentním ...“ Z výše uvedeného plyne, že pokud komise důvody mimořádně nízké nabídkové ceny vůbec nezkoumala, pak pochybila a nemohla řádně a zákonně rozhodnout.

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žalobce označuje napadené rozhodnutí žalovaného za nezákonné, neboť žalovaný nesprávně a neúplně posoudil žalobcem namítané úkony zadavatele, a tedy nesprávně posoudil skutkový stav. V odůvodnění svého rozhodnutí se žalovaný dle názoru žalobce omezil toliko na pouhé konstatování nedůvodnosti jednotlivých námitek žalobce, aniž by rozhodnutí řádně odůvodnil. Napadené rozhodnutí je tak ve svém důsledku nepřezkoumatelné, netransparentní a v důsledku toho nezákonné a vadné. Následně pak žalobce opakuje jednotlivé námitky, uplatněné již v řízení o rozkladu.

K hodnocení nabídek v kritériu „úspěšnost identifikace registrační značky“ žalobce opakuje čtyři faktické otázky, které vznesl již v řízení o rozkladu, přičemž odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného není dle jeho názoru v tomto bodě dostatečné. Bez odpovědí na předmětné otázky a zhodnocení metodiky provedeného měření a hodnocení není dle názoru žalobce vůbec možné vyslovit názor na objektivitu hodnocení.

Žalovaný se k této námitce již vyčerpávajícím způsobem vyjádřil v napadeném rozhodnutí a opakuje, že se jedná o subjektivní kritérium hodnocení, při kterém zadavatel dosáhl relativně objektivního výsledku pouze na základě souhrnu subjektivních zjištění

poměrně velkého počtu deseti hodnotitelů. „Faktickými otázkami“, které žalobce formuloval v řízení o rozkladu a opakuje je v žalobě, se žalobce snaží vstupovat do vědomí jednotlivých hodnotitelů a přezkoumávat jejich myšlenkové pochody, což je však oblast, která (s přihlédnutím k ustálené judikatuře správních soudů) nemůže podléhat přezkumu ze strany žalovaného, a tedy i námitky žalobce jsou v tomto ohledu bezpředmětné. Tento svůj závěr pak žalovaný řádně zdůvodnil v napadeném rozhodnutí, a tedy má rovněž za to, že v tomto bodě není důvodná ani námitka nezákonnosti napadeného rozhodnutí.

K hodnocení nabídek podle kritéria „celková hmotnost měřicího zařízení“ žalobce bez dalšího konstatuje, že žalovaný neposoudil správně, zda žalobcem nabízené přístroje byly váženy ve stavu odpovídajícím zadání a uvádí, že jeho námitky nebyly řádně zhodnoceny. K tomu pouze uvádím, že žalovaný v tomto bodě vycházel z obsahu dokumentace o zadání veřejné zakázky, jejíž součástí je mimo jiné i písemné prohlášení zástupce žalobce, že hodnotící komise během uživatelské zkoušky postupovala podle jeho pokynů. Toto prohlášení tak žalovaný považuje za relevantní potvrzení toho, že veškerá manipulace s nabízeným přístrojem, tedy včetně připojení přídatných akumulátorů (pokud byly potřeba) a vážení přístroje ve stavu odpovídajícím zadání, proběhlo po technické stránce v pořádku a podle pokynů žalobce. Žalovaný má zato, že nelze v rámci správního řízení „dublovat“ činnost hodnotící komise a empiricky ověřovat, zda a v jaké podobě odpovídá nabízený přístroj zadávacím podmínkám, a tedy v jaké podobě měl být vážen. V podrobnostech žalovaný odkazuje na příslušnou část odůvodnění napadeného rozhodnutí a současně má za to, že odůvodnění napadeného rozhodnutí bylo v tomto bodě řádné a vyčerpávající, a tedy nesouhlasí s žalobcem tvrzenou nezákonností napadeného rozhodnutí.

K hodnocení nabídek v kritériu „umožnění automatického zpracování snímků pomocí OCR algoritmů“ žalobce pouze uvádí, že jeho námitky nebyly řádně zdůvodněny, aniž by však uvedl v jakém smyslu. Na takto nekonkrétní žalobní námitku proto žalovaný nemůže adekvátním způsobem reagovat, proto pouze konstatuje, že dle jeho názoru se v napadeném rozhodnutí řádně vypořádal s námitkami žalobce a plně odkazuje na příslušnou část odůvodnění napadeného rozhodnutí.

K otázce posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny žalovaný odkazuje na závěry uvedené v napadeném rozhodnutí a opakuje, že zákon nestanovuje, kdy je nabídková cena mimořádně nízká a ponechává posouzení této skutečnosti na zadavateli, resp. hodnotící komisi. Pokud zadavatel neshledá žádnou nabídkovou cenu jako mimořádně nízkou, zákon mu neukládá tento jeho názor jakkoli zdůvodnit ani ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek ani kdekoli jinde, a tedy námitky žalobce ohledně netransparentního a nezákonného postupu zadavatele nenacházejí svou oporu v zákoně. V tomto smyslu se pak žalovaný dostatečně a řádně vyslovil v odůvodnění napadeného rozhodnutí a tedy se vyčerpávajícím způsobem vypořádal s námitkami žalobce uplatněnými v řízení o rozkladu.

Žalovaný v žalobě nad rámec své argumentace v řízení o rozkladu uvádí, že cena nabídnutá vybraným uchazečem byla „drasticky“ (téměř o polovinu) nižší než v předchozích výběrových řízeních, aniž by došlo ke změně nabízeného zařízení, a dokonce že vybraný

uchazeč ještě přidal do nabídky hodnotící software a cena tak měla být spíše zvýšena. K tomu uvádím, že předmětná tvrzení nebyla žalobcem uplatněna v rámci správního řízení, žalovaný je tedy nemohl ověřit u zadavatele či vybraného uchazeče a tyto skutečnosti se proto nemohly případně stát ani podkladem pro napadené rozhodnutí žalovaného. Vzhledem k tomu jsou tedy tvrzení žalobce v rámci soudního přezkumu napadeného rozhodnutí irelevantní a soud by k nim neměl při svém rozhodování přihlížet.

Na základě rozhodnutí o rozkladu předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže byla uzavřena v souladu s výsledkem veřejné zakázky kupní smlouva s vítězným uchazečem a předmět plnění byl dodán v roce 2007.

Osoba zúčastněná na řízení uvedla ve svém vyjádření, že jako zadavatel se ztotožňuje s vyjádřením žalovaného a konstatuje, že žalobce neuvedl v žalobě žádné nové relevantní skutečnosti proti již dříve uplatněným v námitce směřující proti rozhodnutí zadavatele o přidělení veřejné zakázky v otevřeném zadávacím řízení, v návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele ve věci námitek proti rozhodnutí zadavatele o přidělení veřejné zakázky a v rozkladu proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže — viz listiny ve spisu předloženém Krajskému soudu v Brně. Žalobce opět pouze rozvádí svá předchozí tvrzení, která nebyla zadavatelem ani Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže, popř. jeho předsedou, shledána jako oprávněná.

Zadavatel se níže vyjadřuje k vybraným bodům žaloby společnosti LAVET, s.r.o. a zároveň doplňuje některá svá předchozí stanoviska, která učinil k dokumentům žalobce uvedených v bodě II. tohoto Vyjádření, tj. v Rozhodnutí o námitkách č.j. PPR-7-23/OCN-2007, ve stanovisku zadavatele č.j. PPR-7-28/OCN-2007 k návrhu žalobce na přezkoumání úkonů zadavatele ve věci námitek proti rozhodnutí zadavatele o přidělení veřejné zakázky a ve vyjádření k rozkladu proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. PPR-7-34/OCN-2007 - viz listiny ve spisu předloženém Krajskému soudu v Brně.

1. Dle názoru zadavatele nemohla žalobci vzniknout, jak uvádí v žalobě, značná škoda na jeho jméně a pověsti u jeho obchodních partnerů a zákazníků tím, že nevyhrál zadávací řízení (když dokonce ani nebyl vyloučen).
2. Zadavatel musí při hodnocení nabídek postupovat podle předem stanovených dílčích hodnotících kritérií a ze zákona nemůže dodatečně zohledňovat parametry, které uchazeči nabídli zadavateli nad rámec zadávacích podmínek (žalobce např. v námitce uvádí kvalitu výstupu - požadovaná byla přitom pouze úspěšnost identifikace značky a řidiče, možnost přenosu dat ze zařízení prostřednictvím WiFi a USB, zabezpečeně zaznamenávat i jiné přestupky jako například agresivní řízení, špatné parkování apod. - toto nebylo zadavatelem požadováno vůbec).
3. Žalobce ve svých závěrech v námitce zaměňuje dle názoru zadavatele pojem ekonomická výhodnost nabídky ve smyslu celkového posouzení užitných vlastností jím nabídnutého zboží s pojmem ekonomická výhodnost nabídky z hlediska zákona o veřejných zakázkách, kdy se hodnotí tento pojem pouze na základě zadavatelem stanovených dílčích hodnotících kritérií.

To je zřejmě i jeden z důvodů, proč žalobce neuspěl se svojí nabídkovou cenou, protože nabídl zadavateli zařízení, které disponovalo vlastnostmi, jež zadavatel nepožadoval a jeho nabídka tak nebyla cenově konkurenceschopná.

4. Uchazeči nemohou měnit zadávací podmínky, byť by svoje řešení považovali za výhodnější než to, které požadoval zadavatel. Jestliže zadavatel stanovil jako dílčí hodnotící kritérium dobu potřebnou k přípravě předprogramovaného měřiče k vlastnímu měření na stanovišti, nelze toto nahradit, jak míní žalobce v námitce, zařízením s pamětí na 128 profilů měřících míst, které zůstávají v paměti zařízení trvale.

5. Jestliže zástupce žalobce průběh uživatelských zkoušek odsouhlasil, pak jistě bylo měření váhy radaru žalobce s olověnými články v pořádku. Provedení uživatelských zkoušek se uskutečnilo podle zadavatelem předem stanoveného postupu.

6. Žalobcem v námitce a v žalobě zpochybňování nabídkových cen ostatních uchazečů jejich personální propojeností a z toho vyplývajícím možným jednáním ve shodě, je bez konkrétních důkazů pouze pouhá spekulace a pro zadavatele je to tudíž tvrzení zcela irelevantní. Zadavatel musí postupovat v souladu se zákonem o veřejných zakázkách a vyloučit pouze nabídky, u nichž je jeden uchazeč zároveň subdodavatelem druhého uchazeče, což v tomto případě neplatilo. Zadavateli rovněž nepřísluší hodnotit obchodní strategii uchazečů, tj. výši jejich cenové nabídky u obdobných veřejných zakázek, kterých se zúčastňují. Posouzení, zda se jedná o mimořádně nízkou cenu ve vztahu k předmětu veřejné zakázky, je skutečně pouze na posouzení hodnotící komise.

7. Určitou pochybnost navíc vzbuzuje, že žalobce operuje s nabídkovými cenami ostatních uchazečů, přestože je zadavatel nikde neuvedl. Při otvírání obálek nebyly ceny sděleny a ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek a v oznámení o přidělení veřejné zakázky je uvedeno pouze pořadí uchazečů. Jestliže žalobce čerpal své informace z oficiálních ceníků ostatních uchazečů, pak je to jen potvrzení skutečnosti, že se nejednalo o mimořádně nízkou nabídkovou cenu.

Soud si dále od žalovaného vyžádal předložení kompletního spisového materiálu k věci se vztahujícího, jehož součástí jsou zejména kopie zprávy o posouzení a hodnocení nabídek, dále příloha ke zprávě o posouzení a hodnocení nabídek č. 1 a č. 2 a dále rozhodnutí zadavatele o přidělení veřejné zakázky v otevřeném zadávacím řízení – oznámení ze 14.2.2007. Dále jsou součástí tohoto spisového materiálu i rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 1.6.2007, č.j. S096/2007-00102/2007/550-ZH a rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 11.9.2007, č.j. R128/2007/03-16662/2007/310-Hr, které nabylo právní moci dne 18.9.2007.

Krajský soud v Brně přezkoumal žalobou napadená správní rozhodnutí, jakož i řízení předcházející jejich vydání, a to v rozsahu jejich napadení žalobou (§ 71 odst. 1 písm. d) zák.č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního – dále jen s.ř.s., § 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Ve věci přitom rozhodl bez nařízení jednání, když s tímto postupem oba účastníci nevyslovili nesouhlas (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Žaloba není důvodná.

Žalobce jako první žalobní námitku vznesl námitku, kterou již uplatnil v rámci rozkladu, a to že odůvodnění napadených rozhodnutí není dostatečné v rámci námitky ohledně hodnocení nabídek v kritériu „úspěšnost identifikace registrační značky“. Žalobce má za to, že bez odpovědí na přednesené otázky a zhodnocení metodiky provedeného měření a hodnocení není vůbec možné vyslovit názor na objektivitu hodnocení. Jak to vyplývá z předložené dokumentace o hodnocení nabídek, předmětné měření provádělo deset hodnotitelů na jednom zařízení každého z uchazečů, za přítomnosti zástupců příslušného uchazeče a úspěšné počty měření byly zprůměrovány a poté jim byly přiděleny body. Přidělené body, uvedené v dílčím i závěrečném protokolu, odpovídají úspěšnosti počtu dosažených identifikací. Žalovaný tak v odůvodnění napadeného rozhodnutí přehledně a přezkoumatelně popsal proces hodnocení ve vztahu k tomuto kritériu a reagoval na relevantní argumentaci žalobce. Vzhledem k tomu, že tato námitka byla vznesena i v rámci rozkladu podaného žalobcem v rámci správního řízení, zabýval se touto námitkou také předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Ve svém rozhodnutí dospěl k závěru, že zadavatel při posuzování nabídek podle tohoto subjektivního kritéria hodnocení zvolil takovou metodu, která zaručovala maximálně objektivizovaný výsledek hodnocení, když vycházel ze souhrnu poměrně velkého počtu subjektivních hodnocení deseti hodnotitelů. Správně také poukázal na to, že subjektivní prvek volního rozhodování a posuzování, který se odehrává ve vědomí jednotlivých hodnotitelů, a sám o sobě proto nemůže podléhat přezkumu ze strany Úřadu, tedy výrok hodnotitelů o tom, zda konkrétní identifikace registračního čísla a řidiče vozidla proběhla úspěšně či neúspěšně, byl postupem zadavatele v maximální možné míře objektivizován zprůměrováním takto vzájemně nezávislých subjektivních hodnocení jednotlivých hodnotitelů. Celý postup je pak podrobně a přehledně patrný z výše uvedených dokladů, které tvoří součást dokumentace o zadání veřejné zakázky a žalobce měl možnost se s nimi seznámit. Předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže tedy dospěl k závěru, že zadavatel postupoval transparentně. Soud má tedy za to, že z uvedeného jednoznačně vyplývá, že jak žalovaný, tak předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže se předmětnou námitkou řádně zabývali, tuto řádně přezkoumali a postupovali v souladu se zákonem.

Jako další námitku vznesl žalobce námitku, která se týká hodnocení nabídek v kritériu „celková hmotnost měřicího zařízení“. Zde žalobce uvedl, že žalovaný neposoudil správně, zda žalobcem nabízené přístroje byly váženy ve stavu odpovídajícím zadání, a dále uvedl, že jeho námitky nebyly řádně zhodnoceny. Žalovaný ve svém rozhodnutí dospěl k závěru, že hodnotící komise hodnotila uvedené kritérium v souladu s čl. 7 Popis způsobu hodnocení. Nabídka na zařízení s nejvyšší vahou získala sto bodů, ostatní nabídky byly hodnoceny úměrně. Je také třeba uvést, že jak žalovaný, tak předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže v tomto bodě vycházeli z obsahu dokumentace o zadání veřejné zakázky, jejichž součástí je mimo jiné i písemné prohlášení zástupce žalobce, že hodnotící komise během uživatelské zkoušky postupoval podle jeho pokynů. V tom případě tedy zcela logicky vycházeli z toho, že uvedené prohlášení je relevantním potvrzením, že veškerá manipulace s nabízeným přístrojem, tedy včetně připojení přídatných akumulátorů a vážení přístroje ve stavu odpovídajícím zadání, proběhlo po technické stránce v pořádku a podle pokynů žalobce. Z uvedeného tedy vyplývá, že pokud jde o tuto námitku, jak žalovaný, tak předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže se touto otázkou řádně zabývali a postupovali zcela v souladu se zákonem. Další žalobní námitka se týkala hodnocení nabídek v kritériu „umožnění

automatického zpracování snímků pomocí OCR algoritmu“. Zde žalobce uvedl, že trvá na námitkách uvedených v rozkladu a má za to, že v rozkladu uvedené námitky nebyly řádně zhodnoceny a napadené rozhodnutí je v této části nepřezkoumatelné a v důsledku toho vadné. K této žalobní námitce je třeba uvést, že pokud zadavatel považoval automatické zpracování snímků vozidla rozpoznáním registrační značky pomocí OCR algoritmu jako výhodu zařízení a nikoliv jako podmínku nutnou pro provoz, mohl pro kvalitu zařízení stanovit hodnotící kritérium. Zadávací dokumentace obsahuje k čl. 7 přesný postup, jak bude hodnotící komise při hodnocení tohoto kritéria postupovat. Dále bylo zjištěno, že v závěrečném protokolu z uživatelských zkoušek hodnotící komise hodnotila komise toto kritérium tak, že všem třem přístrojům od všech třech uchazečů za splnění přidělila stejný počet - sto bodů. Jak žalovaný, tak předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže se touto námitkou řádně zabývali a při rozhodování postupovali v souladu se zákonem.

Poslední žalobní námitkou, kterou uplatnil žalobce, bylo, že žalobce namítá, že nedošlo k řádnému posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny a dále uvádí, že postup hodnotící komise, která si nevyžádala písemné zdůvodnění ceny je netransparentní a nezákonný.

Podle ust. § 77 odst. 1 zák.č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, při posouzení nabídek uchazečů z hlediska splnění zadávacích podmínek posoudí hodnotící komise též výši nabídkových cen ve vztahu k předmětu veřejné zakázky. Jestliže nabídka obsahuje mimořádně nízkou nabídkovou cenu ve vztahu k předmětu veřejné zakázky, musí si hodnotící komise vyžádat od uchazeče písemné zdůvodnění těch částí nabídky, které jsou pro výši nabídkové ceny podstatné; zdůvodnění musí být uchazečem doručeno ve lhůtě tří pracovních dnů ode dne doručení žádosti uchazeči, pokud hodnotící komise nestanoví lhůtu delší.

Z citovaného ustanovení jednoznačně vyplývá, že povinnosti hodnotící komise je posoudit výši nabídkových cen ve vztahu k předmětu veřejné zakázky. Jen v případě, že nabídka obsahuje mimořádně nízkou nabídkovou cenu ve vztahu k předmětu veřejné zakázky, musí si hodnotící komise vyžádat od uchazeče písemné zdůvodnění těch částí nabídky, které jsou pro výši nabídkové ceny podstatné. Z předložené dokumentace vyplývá, že zadavatelem předpokládaná hodnota předmětné zakázky uvedená v oznámení zadávacího řízení činila 49.000.000,- Kč. Z nabídek a přílohy č. 2 Zprávy o posouzení a hodnocení vyplývá, v jaké výši byly nabídkové ceny jednotlivými uchazeči uvedeny, a to uchazeč ATS – TELCOM PRAHA, a.s., nabídková cena 37.930.762,10 Kč vč. DPH, uchazeč TELCOM BRNO, a.s., nabídková cena 35.528.164,- Kč vč. DPH a uchazeč LAVET, s.r.o. Praha, nabídková cena 53.483.709,- Kč vč. DPH. Z uvedeného tedy vyplývá, že zákon nestanovuje, kdy je nabídková cena mimořádně nízká a ponechává posouzení této skutečnosti na zadavateli, resp. hodnotící komisi. Pokud zadavatel neshledá žádnou nabídkovou cenu jako mimořádně nízkou, zákon mu neukládá tento jeho názor jakkoliv zdůvodnit, ani ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek, ani kdekoliv jinde, a tedy námitky žalobce ohledně netransparentního a nezákonného postupu zadavatele nenacházejí svou oporu v zákoně. Pokud žalobce uvádí, že cena nabídnutá vybraných uchazečem byla podstatně snížena, aniž by došlo ke změně nabízeného zařízení, a dokonce, že vybraný uchazeč přidal do nabídky hodnotící software a cena tak měla být spíš

zvýšena, pak je třeba k tomu uvést, že tato námitka nebyla žalobcem uplatněna v rámci správního řízení a jak žalovaný, tak předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže si tyto skutečnosti nemohli ověřit, a proto se nemohly ani stát podkladem pro odůvodnění napadených rozhodnutí. Z uvedeného tedy vyplývá, že jak žalovaný, tak předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže postupovali v souladu se zákonem v rámci svého rozhodování.

Vzhledem k tomu, že soud dospěl k závěru, že obě napadená rozhodnutí nejsou nezákonná ani nepřezkoumatelná a vznesené námitky žalobce jsou nedůvodné, rozhodl podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. tak, že žalobu zamítl jako nedůvodnou.

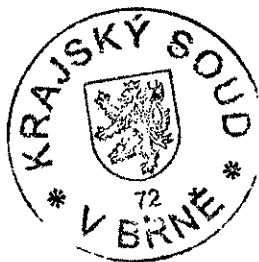
Výrok, kterým bylo rozhodnuto o nákladech tohoto řízení mezi účastníky tohoto řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů. V projednávané věci byl, posuzováno z procesního hlediska, žalobce zcela neúspěšný a právo na náhradu nákladů řízení by proto bylo možno přiznat žalovanému. Jelikož však nebylo zjištěno, že by mu v souvislosti s tímto řízením nějaké náklady vznikly, rozhodl soud tak, že právo na náhradu nákladů řízení žalovanému nepřiznal.

O nákladech řízení osob zúčastněných na řízení bylo rozhodnuto tak, že tyto osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení v souladu s ust. § 60 odst. 5 věty první s.ř.s., neboť jim nebyly uloženy žádné povinnosti ze strany soudu, a tudíž jim nemohly vzniknout ani žádné náklady řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí, které nabývá právní moci dnem doručení, je přípustná kasační stížnost za podmínek § 102 a násl. s.ř.s., kterou lze podat do dvou týdnů po jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně, a to ve dvou vyhotoveních. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Brně dne 29.8.2008

Za správnost vyhotovení:
Lucie Gazdová

JUDr. Jaroslav Tesák, Ph.D., v.r.
předseda senátu